

Månadsbrev från Börje Wennberg mars 2011

Så var det, mot alla rimliga odds, avklarat. Vasaloppets ”Öppet spår” tillryggalades i söndags under stor möda, men dock – nu är det gjort, och jag har både antagit och klarat den utmaning som mina söner utsatt mig för. Någon mästartid blev det naturligtvis inte, jag var inte ens i närheten av mitt eget gamla personliga rekord – dit fattades det nästan två timmar. Med värkande högerfot, en dryga 20 mm stor njursten som protesterade högljutt när jag tog i för mycket och krampkänning från Oxberg och in till Mora som bortförklaringar så är jag ändå nöjd. Det är nästan så att jag kan säga att jag är både stolt och nöjd. Skälen till att tiden inte blev bättre är ju, om sanningen skall fram, att gubben börjar bli gammal och att han inte tränat ordentligt. Inom parentes kan konstateras att jag trots allt klarade ”skamgränsen” – en snittid under en timma per mil och jag spöade båda sönerna. Det kan jag leva länge på.

Ni anar inte hur mycket man hinner tänka under ett Vasalopp. Tankarna sveper över de mest osannolika ämnesområden. En fråga som malde i mitt huvud under dagen var; vad skall jag skriva om i mitt månadsbrev? Ett tiotal olika uppslag konkurrerade inledningsvis, men till slut blev det ända ”en favorit i repris”. Vårt kära gamla Akademiska sjukhus.

Jag har länge funderat över och störts av alla militära begrepp som florerar på Akademiska. Det heter t ex divisioner och insatsstyrka. Jag har legat lågt med mina funderingar, främst kopplat till min egen bakgrund som pacifist och vapenvägrare. Kanhända är jag onödigt känslig inför allt det som intimt förknippas med krigföring och militära begrepp. Men ju längre tiden gått och efter att ha lyssnat till några personer som jag har stor respekt för och som reagera på likartat sätt som jag, så tar jag mig friheten att lufta mina funderingar.

Egentligen är det inte de enskilda militärt kontaminerade begreppen som är det värsta. Det är snarare den militära befälsstrukturen som varit förhärskande på sjukhuset. Någon högt där uppe ger en order, och den skall följas. ”Linjefascism” har någon betecknat det som, och det ligger mycket i det. Militär disciplin, jag vet bäst, du skall lyda. Jag tror inte en sekund att ett sån´t förhållningssätt leder till framgång. Jag tror på dialog, samverkan och, om möjligt, samförståndslösningar. Men det viktigaste är ett ödmjukt agerande. Ledning och chefer måste lyssna till erfarenheter från underställd personal. Men lika självklart är naturligtvis det motsatta flödet, att de personer som befinner sig längre ner i sjukhushierarkin lyssnar till vad ledningen har för förslag och argument. Alla kan inte få som de vill, men om man blivit tagen på allvar och blivit ”lyssnad till” är det alltid enklare att ta till sig andras argument. Det får självklart inte heller innebära att personer i chefsbefattning blir handlingsförlamade. När argumenten brutits mot varandra är det dags att fatta beslut, och det är inte alltid lätta beslut som skall fattas. Samma ödmjuka förhållningssätt måste också intas i kontakten med köparlandsting, universitet, övriga samarbetspartners av olika slag och självklart gentemot de i sammanhanget allra viktigaste, nämligen patienterna.

Men tro inte för den skull att jag förordar någon form att ”Jante-princip”, att ingen får sticka ut eller ta för sig. Tvärt om! Och jag tillåter mig att upprepa mig: Det är dialogen, att våga utsätta de egna idéerna för motargument, att lyssna till dem med andra erfarenheter och förslag än mina som är förutsättningen för att komma vidare, att fortsätta att utveckla det sjukhuset vi alla är och vill vara stolta över.

Och tro inte heller att jag tycker att allt är ”nattsvart”. Jag tycker mig se en tydlig vilja från allt fler att gemensamt ta ansvar för sjukhuset. Kanske är det bara mina fromma förhoppningar, men jag tror inte det. Jag vill verkligen tro att Akademiska sjukhuset inte enbart ska ha en stolt historia, jag tror också att det har en ljus och stolt framtid.

Trots allt går vi mot ljusare tider, snart är det vår och det är mindre än 43 månader till nästa val!